

Europa-Parlamentet
Generalsekretariatet

Henrik Tvarnø
Direktør
Folketinget
Christiansborg
DK-1240 København K

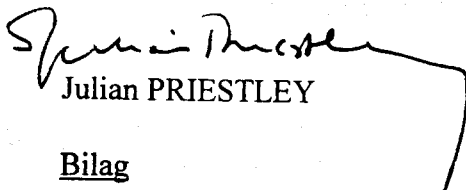
10. FEB 2004 200588

Europa-Parlamentet har i mødeperioden den 12.-15. januar 2004 vedtaget nedenstående beslutninger og pålagt sin formand at sende dem til medlemsstaternes parlamenter:

- Europa-Parlamentets holdning til forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet
- Europa-Parlamentets holdning til forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet
- Europa-Parlamentets holdning til forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet
- Europa-Parlamentets beslutning om tunfisk, flåde og industri - situation og fremtidsperspektiver i EU og på verdensplan
- Europa-Parlamentets beslutning om grønbogen om forsyningspligtigheder
- Europa-Parlamentets beslutning om udvikling af tjenesteydelsessektoren med henblik på jobskabelse
- Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold
- Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelse af direktiv 96/71/EF i medlemsstaterne

På Europa-Parlamentets formands vegne sender jeg Dem vedlagt disse beslutninger.

Med venlig hilsen

Julian PRIESTLEY

Bilag

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

13. januar 2004

DA

P5_TA-PROV(2004)0005

Grænseoverskridende organiseret kriminalitet: FN's konvention *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (KOM(2003) 512 - C5-0487/2003 - 2003/0195(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2003) 512)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 47, 55, 95, 135, 179 og 280,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C5-0487/2003),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67 og artikel 97, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0485/2003),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

13. januar 2004

DA

P5_TA-PROV(2004)0006

Grænseoverskridende organiseret kriminalitet: Menneskesmugling *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (KOM(2003) 512 – C5-0488/2003 – 2003/0196(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2003) 512)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, og artikel 63, nr. 3,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C5-0488/2003),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67 og artikel 97, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0485/2003),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

13. januar 2004

DA

Grænseoverskridende organiseret kriminalitet: Menneskehandel *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (KOM(2003) 512 – C5-0489/2003 – 2003/0197(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2003) 512)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, og artikel 63, nr. 3,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C5-0489/2003),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67 og artikel 97, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0485/2003),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

14. januar 2004

DA

P5_TA-PROV(2004)0016

Tun

Europa-Parlamentets beslutning om tunfisk, flåde og industri - situation og fremtidsperspektiver i EU og på verdensplan (2003/2017(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 19. juni 1998 om konserverindustrien for fiskeri- og akvakulturprodukter i Den Europæiske Union¹,
 - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2001 om den fælles fiskeripolitik i lyset af den økonomiske globalisering²,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2001 om bekvemlighedsflags rolle inden for fiskerisektoren³,
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2002 om den europæiske fiskeforarbejdningsindustri⁴,
 - der henviser til sin holdning af 27. marts 2003 om forslag til Rådets forordning om en overvågnings- og kontrolordning for tun⁵,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A5-0412/2003),
- A. der henviser til, at tunfisken er den fiskeressource, der har størst handelsmæssig betydning på verdensplan og i EU,
- B. der henviser til, at tunfiskerflåden og industrien til forarbejdning og markedsføring af tunfisk i EU traditionelt har været særligt forbundne, hvilket har været afgørende for udviklingen i begge sektorer,
- C. der henviser til, at forarbejdning og markedsføring af fiskeriprodukter er en væsentlig del af den fælles fiskeripolitik og komplementær til EU-fiskerflådens fiskeri, som bidrager til fødevarerforsyningen med produkter, der er mangel på inden for EU's marked, og som der er stigende efterspørgsel efter, og at tunfisk i EU udgør ca. 60 % af den samlede fiskekonserverproduktion,

¹ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 295.

² EFT C 262 af 18.9.2001, s. 157.

³ EFT C 177 E af 25.7.2002, s. 324.

⁴ EFT C 47 E af 27.2.2003, s. 601.

⁵ P5_TA(2003)0107.

- D. der henviser til, at EU's tunfiskekonservesmarked i øjeblikket er den aktivitet inden for fiskeriet, der har den største socioøkonomiske indvirkning på verdensplan, som har den største vækst og den største handelsværdi, og som derfor er målet for størstedelen af industrien i tredjelandene,
- E. der henviser til, at denne markedsvækst holdes i gang af forpligtelsen til at opretholde kvaliteten både i fiskerflådens fiskerivirksomhed og i den europæiske konservesindustriproduktion,
- F. der henviser til, at økonomisk og social samhørighed er et af de grundlæggende principper i Unionen, og at beskæftigelsen i øjeblikket er en af de vigtigste prioriteter i EU, og at det - sådan som det kom til udtryk på Det Europæiske Råds møde i Luxembourg den 20. november 1997 - er nødvendigt at fremme alle de sektorer, som tilfører den økonomiske virksomhed dynamik, bidrager til at opretholde aktiviteter, der frembringer stabil beskæftigelse, og bidrager til at bevare den økonomiske og sociale struktur i EU's regioner,
- G. der henviser til, at EU's tunfiskerflåde og tunfiskekonservesindustri er blandt de industrier, der har den længste tradition i visse fiskeriafhængige regioner i Europa, hvor den desuden har en meget stor socioøkonomisk betydning,
- H. der henviser til, at EU's flåde af tunfiskerfartøjer med fryseanlæg er den største i verden af sin art, både for så vidt angår størrelse og fangster, og desuden er den en af de vigtigste fartøjskategorier i EU på grund af fangsternes størrelse og værdi,
- I. der henviser til, at både tunfiskerflåden og tunfiskekonservesindustrien er blevet stillet ugunstigt på grund af visse tiltag fra EU-administrationens side, hvor de har skullet opfylde nogle strenge og bekostelige krav på områder som bl.a. hygiejne/sundhed, miljø, teknologi, sikkerhed på arbejdspladsen og sikkerhed til søs og vedrørende fiskerikontrol, der har givet mulighed for og virkelig har befordret indførsel af konkurrerende produkter fra andre lande, hvis virksomheder kun vurderes efter det endelige produkt og ikke når op på den standard, der kræves af EU's industri, sådan som det er tilfældet med visse asiatiske lande, som man i øjeblikket agter at give præferencebehandling,
- J. der henviser til, at opfyldelse af disse krav har tvunget både fiskerflåden og industrien til at foretage store investeringer, hvilket har medført, at deres produkter er mindre konkurrencedygtige i forhold til produkter fra andre lande, som ikke er tvunget til at opfylde de samme krav, og som derfor baserer deres strategi på prisniveauet for at trænge ind på EU-markedet og dermed konkurrerer med EU's produktion på illoyal måde med deraf følgende konsekvenser på tunmarkedet,
- K. der henviser til, at tunfisken er en af de foretrukne arter for fartøjer, som fører bekvemmelighedsflag, som følge af den relativt høje pris på markedet og den kendsgerning, at tun ofte fanges på åbent hav, hvor der er få kontrol- og overvågningsaktiviteter; redere med skibe under bekvemmelighedsflag kan undgå de mange former for kontrol (sikkerhed, opbevaring, hygiejne osv.), som respekteres af lovlige fiskerfartøjer,

- L. der henviser til, at strukturpolitikken blev indført som en midlertidig foranstaltning, så længe der findes strukturproblemer i EU's fiskerflåde og forarbejdningsindustri og navnlig problemer med fornyelse, modernisering og konkurrencedygtighed,
- M. der henviser til, at den seneste reform af strukturpolitikken har tilføjet flåden af tunfiskerfartøjer med fryseanlæg stor skade, og at det derfor vil være næsten umuligt at forny denne flåde med fællesskabsmidler,
- N. der desuden henviser til, at ordningen med kontrol af importen fra tredjelande langt fra er en effektiv kontrolordning, eftersom oplysningerne først foreligger meget længe efter, at handlerne har fundet sted, sådan som det er tilfældet, når det skal kontrolleres, om maksimumskontingenterne for bestemte produkter er overskredet, eller hvis oprindelsesbestemmelser overtrædes,
- O. der henviser til, at princippet om bilateral kumulation er et af grundlagene for EU's handelsordning, og at det er effektivt og fordelagtigt i mange tilfælde, men at der må kunne gøres undtagelser fra det i de tilfælde, hvor fordelene ved køb af EU-råvarer fører til en nedgang i salget af EU-virksomheders færdigvarer, hvilket medfører, at disse virksomheder reducerer deres indkøb af råvarer forholdsmæssigt, og den fordel, man søgte ved anvendelse af dette princip, forsvinder,
- P. der henviser til, at et af de grundlæggende principper i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er princippet om fællesskabspræference, der ud fra en økonomisk og industriel synsvinkel har til formål at opnå udvikling og vækst i samt forbedring af EU's egen industri,
- Q. der henviser til, at den fælles markedsordning for fiskerivarer i EU har givet adgang til EU's marked for hel frosset tun, tunfiskefileter og tunfiskekonserves fra tredjelande med minimale begrænsninger,
- R. der henviser til liberaliseringen af EU's handelsforbindelser på det internationale marked for fiskekonservesprodukter via konsolidering i GATT af en fælles toldtarif for nogle produkter samt de undtagelser og dispensationsordninger, som den omfatter i kraft af bl.a. de generelle toldpræferenceordninger og samarbejds- eller associeringsaftaler,
- S. der henviser til, at tunfiskekonserves har været betragtet som et meget følsomt produkt i EU, sådan som det er fremgået af forskellige af Fællesskabets aftaler, hvor tunfiskekonserves har fået særbehandling,
- T. der henviser til, at der i øjeblikket i EU findes stater med en stor produktion og eksport af tunfiskekonserves til hele verden (f.eks. Spanien, Italien, Frankrig og Portugal), der samtidig har en industri, der er meget tæt knyttet til EU's tunfiskerflåde, som tegner sig for over 20 % af tunfangsten på verdensplan,
- U. der henviser til, at EU's tunfiskerflåde og EU's tunfiskekonservesindustri skaber en direkte beskæftigelse på over 40.000 arbejdspladser, at EU's produktion af hel tun er på over 350.000 tons, og at produktionen af tunfiskekonserves er på over 400.000 tons, samt at salget af konserves inden for EU i de seneste år er steget med 125 %,

- V. der henviser til, at Fællesskabets tunfiskevirksomheder efter henstilling fra EU selv har foretaget store investeringer i tredjelande, navnlig lande i Latinamerika, Afrika og Vestindien, for at støtte udviklingen i de lande, der indgår i GSP-narkotika og AVS, som der findes EU-aftaler med,
- W. der henviser til artikel 2 og artikel 3, litra m), i EF-traktaten, der omhandler styrkelse af fællesskabsindustriens konkurrenceevne,
- X. der henviser til nødvendigheden af at opretholde et bæredygtigt fiskeri og af fuldstændig overholdelse af de regler om bevarelse af tunfisk, der fastsættes af de forskellige regionale fiskerierorganisationer og generelt af FAO selv med henblik på at opnå et ansvarligt fiskeri og en ansvarlig handel,
- Y. der henviser til, at flere tunbestande i øjeblikket overudnyttes, hvilket til dels skyldes den overkapacitet, der findes inden for fiskeriet; der henviser til, at der derfor er et presserende behov for, at de relevante regionale fiskerierorganisationer vedtager grænser for kapaciteten inden for disse fiskeriområder, som for at være effektive vil kræve et samarbejde mellem regionale tunfiskerierorganisationer i hele verden med henblik på at forhindre, at flåderne migrerer til områder med mindre streng kontrol,
- Z. der henviser til, at det er nødvendigt at undgå, at delfiner og andre arter dør i forbindelse med tunfiskeri og kraftigt at støtte de forpligtelser, som EU har indgået inden for rammerne af aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner (AIDCP), samt de andre regionale tunfiskerierorganisationer, som EU tilhører, samt til behovet for at sikre, at tunfisken fanges med mindst mulig bifangst af andre arter i alle områder, hvor EU's flåder arbejder,
1. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af situationen for tunfiskeressourcer, flåde og industri samt situation og fremtidsperspektiver i EU og på verdensplan, hvori bl.a. følgende aspekter behandles: fangster, status over bestandene, produktion, virksomheder, de seneste års udvikling af sektoren i de forskellige medlemsstater og vigtigste konkurrentlande, eksport- og importmængde, beskæftigelse, teknisk-sundhedsmæssige regler, toldbestemmelser og generelt den lovgivning, der finder anvendelse på denne sektor, samt kodifikation af disse regler;
 2. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til Rådet og Parlamentet om en specifik handlingsplan og en global strukturstøtteramme til tunfiskesektoren samt en plan til beskyttelse af tunfiskesektoren over for tredjelande;
 3. anmoder Rådet og Kommissionen om at foretage en nøje analyse af EU-toldreglerne for tunfiskesektoren for at vurdere, hvilke løsninger der vil være de mest fordelagtige for sektoren som helhed;
 4. erklærer, at hvis EU's almene interesser i de eksterne handelsforbindelser eller udviklingssamarbejdspolitikken kræver opretholdelse af en vis import, der medfører en adgang til markedet, som indebærer illoyal konkurrence for EU's tunfiskekonserves, skal tunfiskekonserves erklæres for et berørt følsomt produkt, og der skal bevilges kompensationsstøtte til sektoren;

5. kræver særlig hensyntagen til tunfiskesektoren på grund af dens økonomiske betydning og fordi det er en sektor med et stort antal arbejdspladser, både direkte og indirekte, eftersom den har indflydelse på mange andre komplementære industrier og erhverv, der leverer andre ingredienser, emballage, logistik og transport;
6. fremhæver desuden, at denne sektor er meget koncentreret i EU's randområder, som er stærkt afhængige af fiskeri, og som er mindre økonomisk udviklede end de centrale områder i EU;
7. henstiller, at der stilles de samme krav af teknisk og hygiejnisk-sundhedsmæssig art og vedrørende fødevarer sikkerhed og -kvalitet til produkter fra tredjelande som til EU's industri, før medlemsstaterne kan importere dem;
8. kræver i forbindelse med Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer¹ en øget inspektion af produkter fra tredjelande, således at disse ikke er underkastet lempeligere krav end EU-produkter;
9. anmoder Kommissionen om at foretage en grundig oprindelseskontrol af de importerede produkter for at forebygge svig over for forbrugerne og illoyal konkurrence over for EU's industri;
10. peger på nødvendigheden af at etablere et net af referencelaboratorier på EU-plan til beskyttelse af kvalitet, fødevarer sikkerhed og forbrugere i forbindelse med forarbejdede produkter, og at dette net skal kunne kontrollere, at de produkter, der markedsføres på EU's indre marked, opfylder fællesskabsreglerne for produkter, der er fremstillet i EU;
11. opfordrer Kommissionen til at indføre en kvalitetsfremmepolitik, der kan styrke forbruget af tunfiskeprodukter fra EU's industri ved at opstille nogle minimumsstandarder for kvalitet, og som er baseret på identifikation af produktets oprindelse og på fuldstændige og sandfærdige oplysninger til forbrugerne om, hvilken art tunfisk og andre ingredienser pakningen indeholder;
12. understreger betydningen af samspillet mellem EU-fiskerflåden og tunfiskeforarbejdningssektoren og opfordrer til indgåelse af langfristede kontrakter mellem producenter og deres organisationer og forarbejdningsvirksomhederne, der kan være til gavn for begge parter og sikre forsyningen til gunstige priser og på gunstige vilkår;
13. opfordrer i betragtning af, at konserves bevarer fødevarernes ernæringsmæssige egenskaber og giver optimale opbevaringsvilkår og er let at transportere, Kommissionen og Rådet til at fremme inddragelse af tunfiskekonserves i deres humanitære politik for fødevarer bistand og/eller nødhjælp til trængende lande;
14. opfordrer Kommissionen til at overveje forvaltningen af strukturen i flåden af tunfiskerfartøjer med fryseanlæg, som altid opererer uden for fællesskabsfarvand, og som derfor er underlagt de kompetente regionale fiskerierorganisationers forvaltning uafhængigt

¹ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15.

af resten af flåden, der fisker i fællesskabsfarvand, under hensyntagen til henstillingerne fra disse regionale organisationer;

15. roser Kommissionen for dens handlingsplan til bekæmpelse af illegal, urapporteret og ureguleret fiskeri og kræver, at den iværksættes hurtigt og bl.a. omfatter metoder til at begrænse EU's deltagelse i illegalt, urapporteret og ureguleret fiskeri, såsom forhindring af udførsel af EU-ejede fartøjer til bekvemmelighedsflag og lukning af EU's havne for illegale, urapporterede og uregulerede fartøjer;
16. opfordrer Kommissionen til at analysere gennemførelsen af lang- og mellemfristede strategier til fremme af konkurrenceevnen i hele tunfiskesektoren og en eventuel anvendelse af et særligt EU-register for tunfiskerflåden;
17. støtter stærkt opretholdelse af de nuværende internationale tunfiskeriaftaler og går ind for en eventuel harmonisering og udvidelse af dem til andre geografiske områder i Det Indiske Ocean, Stillehavet og Sydatlanten, og støtter ligeledes, at man medvirker til et retfærdigt internationalt marked for tunfiskeri og for tunforbearbejdningsindustrien;
18. opfordrer indtrængende Fællesskabet til at styre udviklingen af programmer i de regionale tunfiskerorganisationer med henblik på at tilpasse tunfiskeriets flådekapacitet efter de til rådighed værende bestande, bl.a. ved at udarbejde lister over navnene på de fartøjer, som opfylder de relevante regler og har lov til at fiske, eller over dem, der ikke opfylder reglerne og er bandlyst, og som der kan træffes alvorlige handelsmæssige foranstaltninger overfor; bemærker, at sådanne aktioner vil kræve samarbejde mellem de forskellige regionale fiskerorganisationer;
19. støtter ligeledes EU's aktive deltagelse i de nuværende regionale fiskerorganisationer og går ind for EU's optagelse som fuldgældigt medlem af alle eksisterende og fremtidige regionale fiskerorganisationer; glæder sig over ophævelsen af vetoet mod EU's tilstedeværelse i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC);
20. opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til de regionale fiskerorganisationers voksende betydning i reguleringen af forvaltningen af verdens tunfiskeressourcer og den deraf følgende øgede kompleksitet i overvågningen, som disse regionale fiskerorganisationer kræver, at oprette en enhed for tunfisk og stærkt vandrende fiskearter inden for Generaldirektoratet for Fiskeri, der har tilstrækkeligt personale og økonomiske midler til på passende måde at kunne leve op til de forpligtelser til ansvarligt fiskeri og bevarelse af ressourcerne, som EU har påtaget sig i kraft af forskellige internationale aftaler;
21. glæder sig over, at EU's foreløbige anvendelse af AIDCP har givet grundlag for offentliggørelse af Rådets forordning (EF) nr. 882/2003 af 19. maj 2003 om en overvågnings- og kontrolordning for tun¹, en ordning, hvis fulde forenelighed med AIDCP-reglerne er blevet bekræftet af denne organisation; mener, at dette bl.a. betyder et skridt mod offentlig anerkendelse af de regler for ansvarligt fiskeri og handel, som vedtages i de regionale fiskerorganisationer, således at der sikres uafhængig og ærlig forvaltning og kontrol uden forskelsbehandling; det betyder ligeledes støtte til AIDCP's ordning for beskyttelse af delfiner i notfiskeriet, hvis ordning med observatører og kontrol

¹ EFT L 127 af 23.5.2003, s. 1.

af tun, herunder "uden risiko for delfiner-mærket" ("Dolphin Safe"), ikke har sin lige blandt de andre private certificeringsordninger, der hidtil er indført;

22. opfordrer Kommissionen til at afklare forholdet mellem "uden risiko for delfiner"-mærket, som forvaltes af AIDCP (et mellemstatsligt organ, som EU er medlem af) og andre lignende mærker, som findes på EU's marked; mener, at de "uden risiko for delfiner"-mærker, som tillades i EU, skal være gennemsigtige med hensyn til kriterier og funktion samt troværdige for forbrugerne, således at de kan stole på oplysningerne på mærket;
23. anmoder Kommissionen om at arbejde for opretholdelse af stabile social- og arbejdsmarkedspolitiske forhold, navnlig for så vidt angår kvinder, fordi forarbejdningsindustrien først og fremmest beskæftiger kvinder;
24. opfordrer Kommissionen til aktivt at anvende den eksisterende lovgivning og den nødvendige markedskontrol til at forbyde markedsføring i EU af fiskeriprodukter, der er tilvejebragt i modstrid med henstillingerne fra de regionale fiskeriorganisationer, der forvalter tunfiskeressourcerne overalt i verden; kræver endvidere, at der indføres direkte overvågning af havnene for at hindre losning af tunfisk fra lande, der ikke overholder de fangstregler, som de regionale fiskeriorganisationer, særlig Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), har fastsat;
25. anmoder Kommissionen om at opretholde støtteordninger for at reducere den miljømæssige indvirkning, affaldsdumpning i havet, luftforurening fra udstødningssgasser og lugtgener fra forarbejdningsindustrien;
26. glæder sig over den holdning, som EU har lagt sig fast på i ICCAT, om at udvide de nødvendige kontrolforanstaltninger med opdræt af tunfisk til at omfatte alle de kontraherende parter; disse foranstaltninger, som har været i kraft siden den 3. juni 2003, og som allerede tidligere blev anvendt i en og anden medlemsstat, sikrer, at denne form for virksomhed ikke er i modstrid med bestræbelserne på at bevare disse fiskebestande;
27. opfordrer Kommissionen til i fortsættelse af de tunfiskedage, der blev afholdt den 5. og 6. juni 2003, at oprette et specifikt rådgivende udvalg om tropisk tun, for at repræsentanter for tunfiskerflåden og tunfiskeindustrien kan udveksle idéer på institutionelt plan, således at koordinationen af de fællesskabspolitikker, der berører sektoren, bliver mere effektive;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, sekretariatene for de regionale tunfiskeriorganisationer, som EU er medlem af, og regeringerne i de tredjelande, med hvem EU har undertegnet fiskeriaftaler indeholdende bestemmelser om tun.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

14. januar 2004

DA

P5_TA-PROV(2004)0018

Forsyningspligtydelser

Europa-Parlamentets beslutning om grønbogen om forsyningspligtydelser (KOM(2003) 270 - 2003/2152(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog (KOM(2003) 270),
- der henviser til artikel 36 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om adgang til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse,
- der henviser til EF-traktatens artikel 2, 5, 16, 73, 86, 87, 88 og 295,
- der henviser til EF-traktatens artikel 16 som udvidet ved Amsterdam-traktaten,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om forsyningspligtydelser, navnlig beslutning af 13. november 2001 om Kommissionens meddelelse om forsyningspligtydelser i Europa¹ og beslutning af 17. december 1997 om Kommissionens meddelelse om forsyningspligtydelser i Europa²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets sektorspecifikke direktiver om posttjenester, telekommunikation, energi og transport,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver, fremlagt af Kommissionen, om henholdsvis samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (KOM(2000) 275)³ og samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport (KOM(2000) 276)⁴,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000, særlig punkt 17 og 19, og de deri fremsatte opfordringer til Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Nice den 11. december 2000 om forsyningspligtydelser og erklæringen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Laeken den 15. december 2001 om forsyningspligtydelser,
- der henviser til artikel I-5, II-36 og III-6 i udkastet til forfatningstraktat,

¹ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 153.

² EFT C 14 af 19.1.1998, s. 74.

³ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 11.

⁴ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 112.

- der henviser til Domstolens retspraksis vedrørende forsyningspligtydelser, særlig Chronopost-dommen af 3. juli 2003 i sagerne C-83/01 P, C-93/01 P og C-94/01 P og Altmark-dommen af 24. juli 2003 i sag C-280/00,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2003 om den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) inden for rammerne af WTO, herunder den kulturelle mangfoldighed¹, som også vedrører beskyttelse af forsyningspligtydelser i EU som et led i forhandlingerne inden for WTO,
 - der henviser til den offentlige konference om dette emne, som Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål afholdt den 11. juni 2003,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 2, og artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og udtalelser fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked, Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme (A5-0484/2003),
- A. der henviser til, at forsyningspligtydelser er en fast del af det økonomiske og samfundsmæssige system i de enkelte EU-medlemsstater og i den europæiske samfundsmodel generelt, og at de - især på området for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse - har vidt forskellige præg i de enkelte medlemsstater,
 - B. der henviser til, at det er et af de vigtigste mål for medlemsstaternes økonomiske og sociale politikker at gøre effektive forsyningspligtydelser, herunder de forsyningspligtydelser, der understøttes af en netinfrastruktur, tilgængelige,
 - C. der henviser til, at Den Europæiske Union i henhold til EF-traktatens artikel 295 ikke er kompetent, hvad angår de ejendomsretlige ordninger, og at forfatningsudkastets artikel I-5, stk. 1, fremhæver betydningen af den regionale og kommunale selvforvaltning,
 - D. der henviser til, at den vellykkede gennemførelse af det indre marked og de prioriteter, som forfatterne til Romtraktaten har lagt til grund (åbning af markederne og fremme af samhandelen gennem konkurrence), skal få Unionen til at bestræbe sig på at indføre virkningsfulde og effektive forsyningspligtydelser for alle,
 - E. der henviser til, at den økonomiske union er baseret på det indre marked og konkurrenceregler, og at medlemsstaterne er ansvarlige for at stille forsyningspligtydelser til rådighed og levere dem,
 - F. der henviser til, at hensynet til den specifikke situation i landdistrikterne (socialt svage områder, afsides beliggenhed) i særlig grad bør tilgodeses,
 - G. der henviser til, at der med hensyn til foreneligheden mellem det indre markeds regler og konkurrencereglerne og varetagelsen af forsyningspligtydelser bør skabes mere

¹ P5_TA(2003)0087.

retssikkerhed for at sikre medlemsstaternes beføjelser, hvad angår det at stille forsyningspligtighederne til rådighed,

- H. der henviser til, at liberaliseringen af væsentlige sektorer inden for det indre marked bidrager til teknisk fremskridt og økonomisk effektivitet og kan medføre fordele for borgerne, såsom et større udvalg af tjenesteydelser og bedre valuta for pengene, men at der stadig bør foretages en grundig evaluering af dens følger; der påpeger, at de juridiske usikkerhedsmomenter, de dominerende positioner og misbrugen af markedet kan ødelægge såvel de frie markedsforhold som velfungerende forsyningspligtigheder,
- I. der henviser til, at borgerne og virksomhederne inden for et stadig mere integreret europæisk marked har behov for effektive forsyningspligtigheder og transeuropæiske net, og at EU's konkurrence- og vækststrategis succes (den strategi, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon, og som tager sigte på at gøre Europa til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden) også afhænger heraf,
- J. der henviser til, at Fællesskabet og medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 16 som udvidet ved Amsterdam-traktaten inden for rammerne af deres beføjelser skal sørge for, at der leveres tjenester af almen økonomisk interesse, og at denne forpligtelse er indskrevet i chartret om grundlæggende rettigheder,
- K. der henviser til, at hverken Kommissionen eller Domstolen med deres fortolkning af de specifikke traktatbestemmelser vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (som omhandlet i traktatens artikel 86, stk. 2), endnu har sørget for juridisk sikkerhed eller en tilstrækkeligt sammenhængende operationel ramme,
- L. der henviser til, at udkastet til forfatningstraktat omfatter vigtige bestemmelser om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, særlig artikel I-3, der gør økonomisk, social og territorial samhørighed til et af EU's mål, og artikel I-5, der som led i EU's respekt for de centrale statslige opgaver anfører det lokale og regionale selvstyre,
- M. mener ikke desto mindre, at ordlyden af artikel III-6 bør præcisere, at EU-retten vil blive anvendt, uden at det berører medlemsstaternes ret til inden for rammerne af forfatningen at levere, gennemføre og finansiere disse tjenesteydelser,
- N. der henviser til, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse direkte indvirker på det indre markeds funktion, og at artikel 95 bør udgøre retsgrundlaget for udstedelse af en ny fællesskabsretsakt på dette område,
- O. der henviser til, at det allerede med traktatens artikel 16, som blev tilføjet ved Amsterdam-traktaten, blev fastslået, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har en væsentlig rolle at spille i forbindelse med fremme af den sociale og territoriale samhørighed, og at det ved udformningen af begrebet europæisk almen interesse derfor er vigtigt, at der sikres visse grundlæggende principper for, hvordan de skal fungere, såsom forsyningspligt, kontinuitet, prisoverkommelighed og kvalitet,
- P. der henviser til, at den skelnen, der foretages i grønbogen, mellem for det første netværksindustrier, for det andet andre tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og for det tredje tjenesteydelser af almen ikke-økonomisk interesse er hensigtsmæssig, samt

at der i det andet tilfælde næsten automatisk anvendes fællesskabsretlige sektorbetingede ordninger, og at projekter, der går videre end dette, skal vurderes individuelt og skal være forenelige med subsidiaritetsprincippet,

- Q. der henviser til, at de offentlige kontrakter vedrørende indkøb, tjenesteydelser og offentlige arbejder i mange tilfælde er forbundet med levering af forsyningspligtydelser.
 - R. der henviser til, at man skal sørge for at sikre betingelserne for fair konkurrence mellem offentligt finansierede og andre radio- og tv-stationer uden at undergrave medlemsstaternes ret til at finansiere public service-radio- og tv-stationer og fastlægge deres egne public service-opgaver,
 - S. der henviser til, at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme; der henviser til, at samhandels- og konkurrencevilkårene ikke må indskrænkes på en måde, der strider mod den fælles interesse, og at opfyldelsen af public service-opgaverne i den forbindelse skal sikres,
 - T. der henviser til, at modellen med den øko-sociale markedsøkonomi er fremtidsmodellen for Europa, hvilket også svarer til grundprincipperne for Lissabon-målene og er forankret i forfatningsudkastets artikel I-3, stk. 3,
 - U. der henviser til, at der i EF-Domstolens seneste afgørelse i spørgsmål om statsstøtte (Altmark-dommen af 24. juli 2003) er blevet foretaget en nøjagtig definition af betingelserne for finansiering af forsyningspligtydelser via statsstøtte, og at disse definerede betingelser er en pålidelig målestok for alle parter,
 - V. der henviser til, at de sektorspecifikke EU-direktiver for forsyningspligtydelser i netværksindustrier og i andre sektorer, hvor der er blevet etableret eller indledt en markedsåbning, udgør en pålidelig ramme for større konkurrence og overholdelse af betingelserne for ligeberettiget adgang, forsyningsikkerhed, kontinuitet, høj kvalitet og retssikkerhed samt demokratisk ansvar via definitionen på tjenesteydelser af almen interesse og oprettelsen af uafhængige nationale tilsynsmyndigheder,
 - W. der henviser til, at det i henhold til præambelen i GATS overlades til WTO's medlemsstater at regulere udbudet af tjenesteydelser på deres territorium for at nå nationale politiske mål; der endvidere henviser til, at GATS ikke indeholder bestemmelser om privatisering eller liberalisering af forsyningspligtydelser, og at Kommissionen i den offentlige politik's interesse skal forsvare denne reguleringsret i de internationale handelsforhandlinger,
1. glæder sig over udgivelsen af grønbogen om forsyningspligtydelser, som Kommissionen har taget initiativet til, og den efterfølgende omfattende høring; støtter denne debat- og arbejdsvilje med henblik på en bedre forståelse af mangfoldigheden i forbindelse med forsyningspligtydelser;
 2. understreger, at forsyningspligtydelser er et komplekst område under konstant udvikling, og at organisationen af disse ydelser er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat svarende til de kulturelle traditioner og geografiske forhold;

3. understreger, at forsyningspligtighederne skal sikre borgerne lige adgang og lige behandling, forsynings sikkerhed, kontinuitet og bedre kvalitet til overkommelige priser, og hvis den sociale situation kræver det, være gratis;
4. understreger endvidere, at det ikke er afgørende, hvem der leverer forsyningspligtighederne, men at kvalitetsstandarderne og den sociale balance overholdes, og at forsynings sikkerheden og kontinuiteten gøres til et tildelingskriterium; glæder sig desuden over Kommissionens løfte om, at den ikke vil fastlægge bestemmelser om, hvorvidt forsyningspligtigheder skal leveres af private eller offentlige virksomheder;
5. gentager sin anmodning om en retlig ramme, der skal udarbejdes i henhold til den fælles beslutningsprocedure og i overensstemmelse med nærhedsprincippet, når det indre marked og konkurrencereglerne gennemføres;
6. opfordrer Kommissionen til senest i april 2004 at komme med en opfølgning for at drage konklusioner fra høringerne i forbindelse med grønbogen og klart tage stilling til en mulig retlig ramme;
7. finder det på grundlag af problemerne med liberalisering af visse sektorer, som det var tilfældet med jernbanetransport i Storbritannien, nødvendigt på en alsidig måde at evaluere indvirkningen på arbejdsmarkedet, brugernes behov, sikkerheden, miljøet og den sociale og territoriale samhørighed, inden der tages hul på nye etaper af liberaliseringen;
8. konstaterer, at liberaliseringen af vigtige public service-ydelser og indførelsen af konkurrence i visse tilfælde har medført store fordele for forbrugerne med hensyn til innovation, kvalitet, valgmuligheder og lavere priser, og at markeds kræfterne i andre tilfælde har bragt selve eksistensen af public service-ydelser i fare;
9. mener derfor, at den evaluering, der er ved at blive foretaget i forbindelse med grønbogen, ikke bør føre til ændringer i den strategi, der følges på sektorniveau;
10. noterer sig de gode resultater af de sektorspecifikke bestemmelser, især på området energi og kommunikation, og mener, at denne strategi bør udvides til andre sektorer;
11. går kraftigt ind for levering af public service-ydelser af høj kvalitet, som giver valuta for pengene; går stærkt ind for, at medlemsstaterne skal have ret til at finansiere public service-ydelser gennem beskatning, hvor de anser dette for passende; konstaterer også, at medlemsstaterne ofte vil vælge at finansiere public service-ydelser gennem beskatning, mens de samtidig overlader organisationen og leveringen af disse ydelser til den private eller frivillige sektor; påpeger, at den kendsgerning, at medlemsstaterne finansierer public service-ydelser, ikke betyder, at de skal stå for leveringen af disse ydelser; understreger, at der, hvor medlemsstaterne vælger på denne måde at gøre brug af den private og frivillige sektor, er et væsentligt potentiale for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af de leverede tjenesteydelser ved at åbne op for grænseoverskridende konkurrence;
12. mener, at offentlige radio- og tv-stationer, som yder public service spiller en stor rolle i bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed og identitet; understreger, at medlemsstaterne derfor bør bevare retten til at finansiere offentlige radio- og tv-stationer og til at definere deres mål med public serviceydelser;

13. glæder sig over liberaliseringen på områderne telekommunikation, posttjenester, transport og energi, der har ført til modernisering, sammenkobling og integration af sektorerne og til prisnedsættelser gennem øget konkurrence samt til, at der er blevet skabt næsten en million arbejdspladser over hele EU;
14. understreger, at liberaliseringen ikke har skadet leveringen af forsyningspligtigheder;
15. understreger, at EU's politik for det indre marked har ført til bedre kvalitet, lavere priser og bedre tilgængelighed på et højt teknologisk niveau;
16. anerkender eksistensen af normer i visse sektorer og konstaterer, at liberaliseringen af telekommunikationstjenesterne udgør et eksempel på leveringen af tjenesteydelser i en konkurrencesammenhæng;

Mål og retsramme

17. er af den opfattelse, at mere vidtgående ordninger udelukkende skal være baseret på det gældende retsgrundlag indeholdt i de europæiske traktater, og at forfatningstraktaten først kan og skal lægges til grund, når den er ratificeret;
18. henviser til subsidiaritetsprincippet's afgørende betydning, idet medlemsstaternes kompetente myndigheder ifølge dette frit kan vælge opgaver, organisation og finansieringsform på området forsyningspligtigheder og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse; understreger, at intet direktiv kan fastlægge en ensartet EU-definition på forsyningspligtigheder, eftersom definitionen heraf fortsat udelukkende må falde ind under medlemsstaternes kompetence og deres forfatningsbestemte underinddelinger;
19. understreger, at opgaven på fællesskabsplan for så vidt angår forsyningspligtigheder, består i at garantere deres funktion i det indre marked og navnlig at sikre, at konkurrencereglerne er forenelige med forsyningspligten; understreger, at EU også kan handle til fordel for medlemsstater og fremme projekter af almen europæisk interesse;
20. mener, at det hverken er muligt eller relevant at udarbejde fælles definitioner af forsyningspligtigheder og den heraf følgende offentlige forsyningspligt, men at Den Europæiske Union må fastsætte fælles principper, som f.eks. adgang for alle på lige vilkår, kontinuitet, sikkerhed, fleksibilitet, kvalitet, effektivitet, prismæssig overkommelighed, gennemsigtighed, beskyttelse af brugerne, forbrugerne og miljøet og borgernes inddragelse, idet der skal tages hensyn til sektorspecifikke forhold;

Principper og kriterier for definition af forsyningspligtigheder og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse

21. fastslår, at det for mange forsyningspligtigheder er overordentlig vanskeligt at sondre mellem ydelser af økonomisk art og ydelser af ikke-økonomisk art, fordi grænsen mellem disse ydelser - på grund af deres dynamiske karakter - hurtigt ændrer sig; foreslår i den forbindelse, at følgende kriterier lægges til grund for sondringen mellem ydelser af økonomisk og ikke-økonomisk art: formål med tilrådighedsstillelse og levering (kommercielt eller ikke-kommercielt), procentdel finansieret af det offentlige, investeringsniveau, overskudsmotiv i modsætning til omkostningsdækning, fordele ved

bestemmelser om lokal levering i forhold til et krav om udbud på europæisk plan, forpligtelse til at garantere sociale rettigheder og fremme af social integration; mener, at disse kriterier også kan bruges til at gennemføre undtagelser i forhold til de generelle konkurrenceregler, hvad angår tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;

22. påpeger i forlængelse af sine tidligere beslutninger, at forsyningspligtydelser, der henhører under de offentlige myndigheders hovedopgaver som f.eks. uddannelse, offentlig sundhed, offentlige og sociale boliger og tjenesteydelser af almen social interesse vedrørende social sikring og social inddragelse, ikke falder ind under EU-konkurrencerettens anvendelsesområde og kun skal være underlagt Kommissionens kontrol, når der er tale om åbenlys misbrug af skønsbeføjelser i forbindelse med definitionen af sådanne tjenesteydelser; mener, at det samme bør gælde forsyningspligtydelser, der har til formål at bevare eller øge alsidig information og kulturel mangfoldighed; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forsvare dette standpunkt i WTO- og GATS-forhandlingerne;
23. understreger, at det er altafgørende, at der i forbindelse med forsyningspligtydelser og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som henhører under de lokale og regionale offentlige myndigheder, frit kan vælges administration under overholdelse af åbenhedsprincippet, god funktion af det indre marked og reglerne om statsstøtte og konkurrence;
24. understreger generelt, at et stort antal forsyningspligtydelser kan leveres i fair konkurrence, og understreger, at private og offentlige virksomheder principielt bør behandles ens;

Finansiering og organisation

25. glæder sig over, at Domstolen med Altmark-dommen har stadfæstet, at tilskud ikke er omfattet af statsstøttereglerne, hvis disse tilskud er en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, samt at finansiel kompensation skal opfylde fire indbyrdes forbundne betingelser - klare forpligtelser, åbenhed, proportionalitet, procedure for tildeling af offentlige kontrakter eller sammenligning med en referencevirksomheds udgifter;
26. konstaterer dog, at der fortsat er usikkerhed omkring omkostningsberegningssmetoden og det forhold, at dommen ikke nævner andre ikke-diskriminerende og gennemsigtige offentlige udbudsprocedurer; opfordrer Kommissionen til ikke at anvende traktatens artikel 86, stk. 3, til at udarbejde et direktiv for at sikre overensstemmelse med traktatens artikel 86, stk. 2; foretrækker en foreløbig fritagelsesbestemmelse således, at man ved hjælp af en fælles beslutningsprocedure derefter kan fastsætte de generelle valideringskrav;
27. konstaterer, at der for tiden findes forskellige finansierings- og organisationsformer i medlemsstaterne; minder om det princip, at det indre marked og konkurrencen ikke må begrænses mere end højst nødvendigt, og finder det derfor hensigtsmæssigt, at det undersøges, hvilke finansieringsformer, der bedst opfylder disse betingelser;

28. ønsker, at de fællesskabsretlige rammer for tilskud sikrer en lang række finansieringsformer - tildeling af eksklusive rettigheder, tilskud, takstudning, fonde finansieret af operatørene;
29. understreger, at beregningen af de faktiske omkostninger i forbindelse med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse er et problem, og forlanger klare regler, som tilvejebringer gennemsigtighed i omkostningerne ved opretholdelse af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse; opfordrer endvidere til, at der i medlemsstaternes og Fællesskabets finansieringsmekanismer især tages hensyn til følgende kriterier: mindst mulig konkurrencefordrejning, størst mulig effektivitet i anvendelsen af midler, den gunstigste pris, et højt bidrag til langfristede investeringer, social og territorial samhørighed, kontinuitet og størst mulig forsyningssikkerhed;
30. henviser til, at det ikke er vigtigt, at forsyningspligtydelser, tjenesteydelser af almen økonomisk interesse eller selv tjenesteydelser af offentlig interesse leveres af den offentlige sektor; mener tværtimod, at det frit kan afgøres, om tjenesteydelser af denne art skal leveres af det offentlige selv, eller af egne eller private virksomheder;
31. understreger, at det er den private sektor, navnlig de liberale erhverv, der leverer tjenesteydelser, hvilket er med til at sikre et højt ydelsesniveau og økonomisk effektivitet i samspil med passende brug af markedsmekanismerne samtidig med, at de almene interesser fuldt ud beskyttes gennem tilsyn og selvregulering i henhold til de givne forhold;
32. understreger, at den grundlæggende forpligtelse, der påhviler det offentlige, hvad angår retfærdige og saglige udbud i henhold til lovgivningsbestemmelserne på europæisk og medlemsstatsligt plan, kan være et effektivt instrument til at undgå uhensigtsmæssige konkurrencebegrænsninger, som samtidig giver det offentlige mulighed for selv at definere og kontrollere betingelserne med hensyn til kvalitet, tilgængelighed, sociale standarder og miljømæssige forpligtelser;
33. understreger vigtigheden af gennemsigtighed i forbindelse med støtte til offentligt finansierede radio- og tv-stationer som et vigtigt middel til at sikre fair konkurrence mellem offentligt finansierede og andre radio- og tv-stationer;
34. understreger, at det er vigtigt at sikre konkurrence i banksektoren og afskaffe statsstøtte til banker;
35. ønsker, at de lokale og regionale myndigheder af hensyn til nærhedsprincippet får ret til selv at levere forsyningspligtydelser, for så vidt som den direkte forvaltning ikke påvirker konkurrencen uden for det pågældende område; opfordrer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning til direktiverne om offentlige indkøb, at lokale myndigheder får mulighed for at overdrage tjenester til særskilte enheder uden offentligt udbud, hvis de er underkastet samme kontrol som myndighedernes egne tjenester, og hvis de leverer størsteparten af deres tjenesteydelser sammen med disse;
36. ønsker endvidere anerkendelse af andre former for valg af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra de offentlige myndigheders side som f.eks. koncessioner og partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor med fælles principper om gennemsigtighed i kontrakter, stabilitet, varighed og ligelig risikodeling;

37. mener endvidere, at operatørerne på et konkurrencemarked uanset stilling skal behandles ens i skattelovgivningen, og at navnlig det forhold, at offentligt drevne virksomheder er fritaget for omsætningsafgift for visse aktiviteter, strider mod princippet om konkurrenceneutralitet;
38. understreger vigtigheden af at sørge for, at borgerne altid har frit valg med hensyn til forsyningspligtydelser og sikre en høj kvalitet af disse ydelser til konkurrencedygtige priser;

Sektorspecifikke bestemmelser

39. bifalder den hidtil gennemførte sektorspecifikke liberalisering og påskønner, at liberaliseringen, navnlig i telekommunikations- og energisektoren, specielt er kommet forbrugere med lav indkomst til gode;
40. påpeger, at de eksisterende sektorspecifikke direktiver ganske vist ikke altid har nået alle deres mål om oprettelse af et stort indre marked for energi eller indførelse af ensartede spilleregler, men at disse mangler ofte skyldes enten medlemsstaternes manglende eller ukorrekte gennemførelse af EF-bestemmelserne eller de utilfredsstillende kompromiser, medlemsstaterne har opnået vedrørende nogle bestemmelser i de relevante direktiver;
41. understreger, at dette gode resultat udelukkende skyldes de nationale tilsynsmyndigheders indsats i overgangsperioden, og at dette også gælder for andre sektorer, og påpeger, at de indhøstede erfaringer inden for de forskellige industrisektorer ganske vist viser, at det er nødvendigt med mere samarbejde og større integration af den nationale reguleringspraksis på europæisk plan;
42. kan for indeværende ikke gå ind for tanken om europæiske regulatorer på sektorplan, men anmoder om styrkelse af koordineringen og samarbejdet mellem de myndigheder, der har ansvaret for de nationale reguleringer, for at gøre disse mere kohærente;
43. opfordrer i forbindelse med liberaliseringen af elektricitetsmarkederne medlemsstaterne til at omsætte EU-direktivet konsekvent med hensyn til tid og indhold, således at der ikke kan opstå nye konkurrenceforvridninger;
44. mener, at den hidtidige liberalisering af gasmarkedet er utilstrækkelig, og at der kun kan skabes en reel konkurrence, hvis energitransporten og energisalget adskilles juridisk fra hinanden inden 2007;
45. understreger, at den fortsatte gradvise liberalisering af posttjenesterne på grundlag af EU's koncept med forsyningspligtydelser er hensigtsmæssig, således at det gøres muligt for borgerne at opnå pålidelige tjenesteydelser på deres territorium til fornuftige priser;
46. minder Kommissionen om, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 13. november 2001 opfordrede Kommissionen til at forelægge ekspertrapporter og -forslag med henblik på inden for rammerne af affaldsøkonomi at sikre bortskaffelsessikkerhed og en økologisk sikker udnyttelse uden meddelelses- og overladellespligter ved fastsættelse af en markedsøkonomisk ramme;

47. afviser bestræbelser på at indføre sektorspecifikke indre markedsdirektiver for vandforsyningen og bortskaffelse af spildevand; mener, at der ikke bør foretages en liberalisering af vandforsyningen (herunder bortskaffelse af spildevand) i betragtning af denne sektors forskelligartede regionale karakteristika og det lokale ansvar for drikkevandsforsyning samt forskellige andre betingelser vedrørende drikkevand; slår dog, uden at gå så vidt som til en liberalisering, til lyd for modernisering af vandforsyningen på grundlag af økonomiske principper i overensstemmelse med kvalitets- og miljøstandarder med henblik på økonomisk og social effektivitet;
48. mener, at vand- og affaldsforvaltning ikke bør være underlagt sektorspecifikke EU-direktiver, men understreger, at EU bør bevare sit fulde ansvar for disse sektorer, hvad angår kvalitets- og miljøbeskyttelsesstandarder;
49. henviser til, at der for netværksindustrierne på området tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, hvor den lovgivende myndighed har vedtaget at oprette et enhedsmarked, må indføres sektorspecifikke direktiver; henviser til, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres traditioner, hvis de ønsker det, kan fastlægge de nationale offentlige tjenesteforpligtelser, navnlig med hensyn til universaltjeneste og sikkerhed; henviser til, at de specifikke offentlige tjenesteforpligtelser vedrørende sammenkobling og forsyningssikkerhed samt social og territorial samhørighed ligeledes falder ind under medlemsstaternes kompetence;

Evaluering

50. mener, at der regelmæssigt skal foretages evaluering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse med henblik på reelt at opnå større livskvalitet, bedre miljøbeskyttelse og større social samhørighed mellem Unionens borgere på fællesskabsplan og på nationalt plan, og, at Europa-Parlamentet skal spille en afgørende rolle i forbindelse hermed;
51. forlanger endvidere, at evalueringen ikke fører til yderligere rapporteringsforpligtelser og statistikker for Fællesskabet, medlemsstaterne, virksomhederne og/eller borgerne, men at den sker på horisontal, integreret og navnlig kvalitativ vis og i et tæt samarbejde med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet som led i den årlige rapporteringsforpligtelse vedrørende den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation i EU og gennemførelsen af de økonomiske og beskæftigelsespolitiske retningslinjer, herunder de enkelte nationale handlingsplaner; mener endvidere, at det i denne forbindelse vil være helt overfladisk at anvende Eurobarometeret til at vurdere forbrugertilfredshed;
52. anmoder Kommissionen om at udarbejde en meddelelse om kriterierne om kohærens mellem EU's handelspolitik og valgmulighederne på området forsyningspligtigheder; støtter yderligere forhandlinger om liberalisering af handelen med tjenesteydelser;
53. mener, at ændringer, der skal ske som et led i WTO-forhandlinger, selv om deres videre forløb er uklart på indeværende tidspunkt, og som især vil berøre GATS-området, bør drøftes rettidigt og udførligt med Europa-Parlamentet og det ansvarlige udvalg;

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, medlemsstaternes parlamenter, arbejdsmarkedets parter og de berørte sammenslutninger.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

15. januar 2004

DA

P5_TA-PROV(2004)0027

Jobskabelse i tjenesteydelsessektoren

Europa-Parlamentets beslutning om udvikling af tjenesteydelsessektoren med henblik på jobskabelse (2003/2132(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Nice den 7. og den 10. december 2000,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Stockholm den 23.-24. marts 2001,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 20.-21. marts 2003,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003,
- der henviser til Kommissionens meddelelse: "En strategi for tjenester i det indre marked" (KOM(2000) 888),
- der henviser til Kommissionens meddelelse: "Strategi for forbrugerpolitikken 2002-2006" (KOM(2002) 208)¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse: "Status over det indre marked for tjenester" (KOM(2002) 441),
- der henviser til Kommissionens meddelelse: "Den fremtidige europæiske beskæftigelsesstrategi (EBS) "En strategi for fuld beskæftigelse og bedre jobs til alle" (KOM(2003) 6),
- der henviser til Kommissionens beretning om gennemførelsen af det europæiske charter for små og mellemstore virksomheder (KOM(2003) 21),
- der henviser til Kommissionens grønbog: "En iværksætterkultur i Europa" (KOM(2003) 27),

¹ EFT C 137 af 8.6.2002, s. 2.

- der henviser til Kommissionens grønbog om forsyningspligtigheder (KOM(2003) 270).
 - der henviser til Kommissionens beretning: "XXXII. beretning om konkurrencepolitikken 2002" (SEK(2003) 467),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse: "Innovation i en videnbaseret økonomi" (KOM(2000) 567),
 - der henviser til retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2000¹, 2001², 2002³ og 2003⁴,
 - der henviser til medlemsstaternes nationale handlingsplaner for 2000, 2001 og 2002,
 - der henviser til udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2000 (KOM(1999) 441),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelserne fra Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder(A5-0479/2003),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd i Nice og Stockholm understregede, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke bør defineres én gang for alle men tage hensyn til den hurtige udvikling i vort økonomiske, videnskabelige og teknologiske miljø,
- B. der understreger, at Det Europæiske Råd i Bruxelles (marts 2003) erkendte den betydning, som innovation har for udviklingen af nye produkter, tjenester og forretningsmåder,
- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd i Thessaloniki slog til lyd for en forøgelse af konkurrenceevnen og dynamikken gennem investeringer i menneskelig og fysisk kapital samt gennem forbedret anvendelse af teknologi og udnyttelse af forskning overalt i økonomien,
- D. der henviser til, at det i retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2000 klart understregedes, at medlemsstaterne skal skabe rammer for fuld udnyttelse af beskæftigelsespotentialet på området for tjenesteydelser og de tjenesteydelser, der er knyttet til industrien,
- E. der understreger, at understøttelse og fremme af iværksætterkulturen ifølge grønbogen om en iværksætterkultur i Europa spiller en afgørende rolle for udvikling og levering af tjenesteydelser, især på uddannelses-, sundheds- og socialforsorgsområdet,

¹ EFT L 72 af 21.3.2000, s. 15.

² EFT L 22 af 24.1.2001, s. 18.

³ EFT L 60 af 1.3.2002, s. 60.

⁴ EUT L 197 af 5.8.2003, s. 13.

- F. der påpeger, at Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2002 understreger, at sektoren for de liberale erhverv (hvoraf størstedelen vedrører levering af tjenesteydelser) er karakteriseret af en høj grad af regulering, enten på nationalt plan eller ved selvregulering gennem faglige organisationer,
- G. der mener, at skabelse af arbejdspladser i tjenesteydelsessektoren forudsætter en tilpasning af det indre marked til de grundlæggende principper om udbud og efterspørgsel på området for tjenesteydelser, tilpasning til konkurrencepolitikken og en fortsat styrkelse af det indre marked, og at de nye forbrugsmodeller og tjenesteydelseernes konstant voksende rolle skal tages med i betragtning;
- H. der understreger, at det i grønbogen om forsyningspligtigheder fastslås, at ansvaret for forsyningspligtigheder vedrørende funktionen af velfærdssystemer og sociale sikringssystemer helt klart ligger hos de nationale, regionale og lokale myndigheder, men at Fællesskabet alligevel spiller en rolle i forbindelse med udvikling af samarbejde og koordinering på disse områder,
- I. der understreger, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske charter for små virksomheder har forpligtet sig til et tæt samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at forbedre de små virksomheders rammebetingelser gennem et flerårigt program til fordel for disse virksomheder og iværksætterkulturen, hvilket har direkte indvirkning på tjenesteydelsessektoren,
- J. der henviser til, at tjenesteydelsessektoren i dag er dobbelt så stor som forarbejdningssektoren målt efter BNP og tre gange så stor, hvis de sociale og offentlige tjenesteydelser medregnes, idet den så når op på 70 % af BNP med 65 % af samtlige erhvervsaktive,
- K. der understreger, at der i EU i dag er et stort, uudnyttet potentiale for skabelse af arbejdspladser inden for økologisk effektive, sociale og offentlige serviceerhverv, den sociale økonomi og udvikling af tjenester inden for den tredje sektor,
- L. der understreger, at EU skal finde mere intelligente løsninger til forbedring af organisationen og produktiviteten af arbejdet inden for tjenesteydelsessektoren; der endvidere understreger, at EU skal forbedre forholdet mellem teknologi og organisation af arbejdet på den ene side og færdigheder, kvalifikationer, lønstrukturer og udnyttelsen af de menneskelige ressourcer på den anden side, således at de nye teknologier bliver tilgængelige for alle arbejdstagere,
- M. der understreger, at tjenesteydelsessektoren i de nye medlemsstater er i en overordentlig ringe tilstand med gennemsnitlige beskæftigelsestal, der ligger endog under de laveste i EU-medlemsstaterne, og at tilpasningen af denne sektor til globaliseringens behov kræver særlig påpasselighed på grund af de særlige strukturelle problemer, som disse lande har,
- N. der understreger, at udviklingshastigheden varierer mellem de forskellige tjenesteydelsesområder med bemærkelsesværdig vækst i de tjenesteydelser, der er baseret på nye teknologier, kommunikation og informatik, og i tjenesteydelser som turisme, restaurationsvirksomhed, sundhed og skønhed m.m., hvor der er en høj grad af specialisering blandt arbejdstagerne,

- O. der bemærker de store lønforskelle mellem og inden for disse sektorer.
- P. der understreger, at geografiske forskelle gør sig gældende, hvad angår udvikling og levering af tjenesteydelser, idet regionerne klart halter bagefter, hvilket skaber problemer for den regionale og sociale samhørighed i EU.
- Q. der henviser til, at Kommissionen erkender, at der ti år efter den forventede virkeliggørelse af det indre marked fortsat er talrige og forskellige hindringer (hovedsageligt juridiske), der hæmmer den frie bevægelighed for arbejdstagere og levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne i alle medlemsstater.
- R. der henviser til den stadig voksende betydning af mobilitet blandt arbejdstagerne og deltidsbeskæftigelse inden for tjenesteydelsessektoren, og at denne sektor udgør et stort arbejdskraftreservoir, som de øvrige økonomiske sektorer kan trække på, når de skal have dækket deres midlertidige behov.
- S. der mener, at tilrådighedsstillelsen af tjenesteydelser af høj kvalitet for alle fremstillingerhverv bør styrkes, idet disse i dag både skaber en merværdi for den sekundære sektor (forarbejdningssektoren) og den primære sektor (landbruget) og udgør den væsentligste faktor for forbedring af livskvaliteten.
- T. der understreger, at man inden for de forbrugerrelaterede tjenesteydelsessektorer som regel møder mindre, arbejdsintensive virksomheder, der traditionelt har større repræsentation af kvinder som arbejdskraft.
- U. der henviser til, at 80 % af den kvindelige arbejdskraft er koncentreret inden for tjenesteydelsessektoren, som er præget af horisontal kønsopdeling, idet bl.a. 90,4 % af de arbejdstagere, der er beskæftiget med husligt arbejde, 71,8 % af de ansatte inden for sundhedssektoren og 65,4 % af de ansatte inden for undervisning, er kvindelige arbejdstagere; der henviser til, at sektoren med teknologisk orienterede arbejdspladser også er præget af kønsopdeling.
- V. der understreger, at de offentlige tjenester generelt og navnlig de, der leverer socialforsorg (for børn, ældre og personer med særlige behov), som i dag er underlagt et pres på grund af nedskæringer i de offentlige udgifter, skal styrkes og fornyes gennem udvikling af nye former for aktiviteter og tjenesteydelser, også i den tredje sektor, navnlig som led i den sociale økonomi.
- W. der påpeger, at væksten i tjenesteydelsessektoren i de seneste årtier ikke har kompenseret for de job, der er gået tabt inden for industrisektoren, da tjenesteydelsessektoren også har gennemgået en rationaliseringsproces; der understreger, at en lavtlønnet tjenesteydelsessektor betyder et lavt kvalitetsniveau, et lavt kvalifikationsniveau og lav produktivitet, hvilket undergraver økonomiens evne til at skabe innovation, bæredygtig velstand og social sammenhæng.
1. anmoder Kommissionen om snarest muligt at forelægge en hvidbog om udvikling af en effektiv europæisk tjenesteydelsessektor med henblik på at foreslå specifikke politikker for hver enkelt tjenesteydelsessektor, der vil skabe passende forudsætninger for skabelse af arbejdspladser inden for alle områder af tjenesteydelsessektoren (private erhvervs-tjenesteydelser, forsyningspligtigheder, offentlige tjenesteydelser, den sociale

økonomi), især aktivitetsområder, der lever op til de kommende udfordringer; mener, at Kommissionen bør tage hensyn til den udfordring, som tjenesteydelsessektoren kommer til at stå over for i de nye EU-medlemsstater med hensyn til at fremme bæredygtig udvikling og social velfærd;

2. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne inden for rammerne af den nuværende koordinationsmetode for beskæftigelsen også at fremme en åben koordinationsmetode for de nationale politikker vedrørende beskæftigelse i tjenesteydelsessektoren med det konkrete mål at udveksle informationer og god praksis for at fastlægge de bedst egnede metoder med henblik på at gøre det muligt fuld ud at udnytte de arbejdskraftressourcer og det økonomiske potentiale, som tjenesteydelsessektoren råder over, i hele den udvidede Union, herunder i de tilbagestående områder;
3. bemærker, at princippet om gensidig anerkendelse og etableringsfrihed er en afgørende forudsætning for et dynamisk europæisk marked for tjenesteydelser, og opfordrer medlemsstaterne til at optage dette princip i deres egne økonomiske reformprogrammer;
4. opfordrer medlemsstaternes regeringer til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udvikle en effektiv og klar politisk ramme for tjenesteydelser og sikre gennemførelsen af passende politikker (lovgivning, informationstjenester, vilkår for adgang til arbejdsmarkedet m.m.);
5. opfordrer Rådet (konkurrenceevne) til at prioritere skabelsen af et indre marked for tjenesteydelser meget højere samt at sikre, at forslag som forordningen om salgsfremmende foranstaltninger og direktivet om urimelig handelspraksis prioriteres højt;
6. minder om, at de nationale og lokale handlingsplaner bør samordnes som led i den europæiske beskæftigelsesstrategi, således at man kan udnytte de omfattende muligheder for jobskabelse på lokalt plan, hvor der er mulighed for at fremme innovative arbejdsprocedurer og erhverv gennem en forbedring af jobkvaliteten under hensyntagen til, at de lokale arbejdsmarkeder er mere tilgængelige for arbejdskraftens marginale grupper, bl.a. kvinder;
7. understreger, at de offentlige myndigheder med henblik på udvikling af tjenesteydelsessektoren både på nationalt og lokalt plan bør vurdere følgerne for mænd og kvinder af deres offentlige politik ved at etablere nationale og lokale partnerskaber med økonomiske og sociale aktører, herunder kvindeorganisationer;
8. opfordrer Kommissionen til at foreslå og medlemsstaterne til snarest muligt at gennemføre et direktiv om tjenesteydelser som en del af det indre marked med det formål at bekæmpe de alvorlige hindringer, der lægges i vejen for arbejdstagernes mobilitet og leveringen af tjenesteydelser i EU, og som er den alvorligste hæmsko for udviklingen af de små og mellemstore virksomheder og desuden fratager dem mulighederne for at skabe vækst i beskæftigelsen i tjenesteydelsessektoren;
9. opfordrer Kommissionen til at fastlægge politikker og programmer, der vil tilskynde medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre politikker på området uddannelse, kvalifikationer, specialisering og erhvervsvejledning, faglig uddannelse samt

- indkredsning og afhjælpning af manglende kvalifikationer, idet der tages hensyn til forbindelserne mellem tjenesteydelsessektorerne, navnlig sektoren for den sociale økonomi og de øvrige økonomiske sektorer for at forberede en tilstrækkeligt specialiseret arbejdsstyrke inden for tjenesteydelsessektoren, der er under konstant udvikling i et miljø præget af hurtige teknologiske, sociale og økonomiske forandringer;
10. bemærker, at en meget konkurrencedygtig kommunikationssektor er en af grundstenene i den tværeuropæiske tjenesteydelsessektor; opfordrer medlemsstaterne til straks at gennemføre EU's forordninger om elektronisk kommunikation; udtrykker sin store bekymring over, at så mange medlemsstater allerede har overskredet gennemførelsesfristen for denne vigtige lovgivningspakke;
 11. mener, at der bør tages initiativer, især med henblik på tilpasning af finansieringen fra strukturfondene, for at lette forskningen med henblik på skabelse af nye tjenesteydelsesprodukter, fremme af programmer for uddannelse af menneskelige ressourcer inden for tjenesteydelsessektoren, nedbringelse af omkostningerne ved udbredelse og modtagelse af informationer om de nye tjenesteydelser der skabes, og optrapning af den hastighed, hvormed udbredelsen af innovationer foregår inden for tjenesteydelsessektoren, med sigte på at øge de nye produkters andel på markedet;
 12. opfordrer til, at strukturfondene og navnlig Den Europæiske Socialfond anvendes til at støtte udviklingen af tjenesteydelsessektorerne, og mener også, at Den Europæiske Investeringsbank efter topmøderne i Lissabon og Feira, hvor der blev indgået en forpligtelse til at lægge hovedvægten på projekter, der støtter innovation i Den Europæiske Union, og som vedtog at satse på de operationelle principper opbygning af menneskelig kapital, forskning og udvikling, ikt-net og formidling af innovation, bør støtte tjenesteydelsessektoren og dens jobskabelspotentiale;
 13. erkender, at beskæftigelsen i tjenesteydelsessektoren ofte er sammensat (f.eks. udvikler turismen sig først og fremmest på et område, der fungerer med to slags personale: fast og sæsonbetonet, men også med begrænsede muligheder for investering i menneskelig kapital); opfordrer medlemsstaterne til at træffe positive foranstaltninger med henblik på at forbedre disse erhverv inden for tjenesteydelsessektoren for at tilbyde kvalitetsarbejdspladser med rimelige lønninger og arbejdsvilkår;
 14. opfordrer medlemsstaterne til at begrænse de bureaukratiske og tidskrævende oprettelses- og driftsprocedurer for såvel de hjemlige virksomheder som for de virksomheder, der kommer fra andre medlemsstater (procedurer for udstedelse af tilladelser, registrering, beskatning m.m.), idet dette virker afskrækkende for udvikling af små og mellemstore virksomheder eller oprettelse af nye virksomheder, der leverer tjenesteydelser;
 15. mener, at politikken for selvstændig beskæftigelse og udvikling af iværksætterkulturen bør forbindes med produktionen af nye tjenesteydelsesprodukter, eftersom udviklingen i tjenesteydelsessektoren forudsætter muligheder for at tage initiativer og påtage sig risici;
 16. mener, at politikken for udvidelse af udbud og efterspørgsel i tjenesteydelsessektoren i det indre marked bør gå hånd i hånd med sikringen af et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, hovedsagelig gennem initiativer, der bidrager til forbrugerens sikkerhed på europæisk plan, og ved at sørge for, at der skabes systemer til løsning af stridsspørgsmål på en effektiv, hurtig og ikke for dyr måde;

17. understreger, at der bør oprettes kvalitetsarbejdspladser, især i nye og konkurrencedygtige tjenesteydelsessektorer med henblik på at øge den erhvervsaktive kvindelige befolknings andel og mindske forskelsbehandlingen på arbejdsmarkedet, især med hensyn til forskellen mellem kvinders og mænds løn og adgangen til beskæftigelse og forfremmelse;
18. understreger den markante mangel på innovation i tjenesteydelsessektoren; opfordrer Kommissionen til at fastlægge programmer, der kan tilskynde medlemsstaterne til at føre en aktiv politik for anvendelse af forskning, udvikling og innovation også inden for tjenesteydelsessektoren, eftersom forskning og udvikling som regel indtager en privilegeret plads i industrien;
19. opfordrer medlemsstaterne til at fremme innovation på områder inden for tjenesteydelsessektoren, hvor staten som regel er den vigtigste reguleringsmyndighed for organisation og udvikling, som f.eks. på områderne offentlig uddannelse, sundhed, transport m.m.;
20. opfordrer til, at sort arbejde omdannes til rigtige job inden for tjenesteydelsessektoren for at forbedre det almindelige erhvervsklima og skatteydermoralen og for at skabe konkurrence på lige vilkår; opfordrer EU til at øge sin bistand til bekæmpelse af sort arbejde;
21. henleder medlemsstaternes opmærksomhed på, at den demografiske udvikling i de fleste medlemsstater er sådan, at arbejde med ældrepleje bør tillægges større status, ikke mindst blandt de unge;
22. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre kvaliteten af og øge adgangen til statistiske oplysninger, der er nødvendige for en sammenlignende vurdering på områder, der af alle parter anses for at være af vital betydning for politikken på området for tjenesteydelser; påpeger, at vedtagelsen af fælles indikatorer på europæisk plan vil lette en præcis gennemførelse og udformning af politikker for beskæftigelse og produktivitet samt over en bred front fremme tjenesteydelsessektoren;
23. henviser til bidraget fra de nye former for beskæftigelse inden for tjenesteydelsessektoren (deltidsbeskæftigelse og midlertidig beskæftigelse, telearbejde, arbejde baseret i hjemmet m.m.), og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre kvaliteten af disse nye ansættelsesformer og at sørge for, at alle arbejdstagere sikres samme høje beskyttelses- og jobsikkerhedsniveau, og til at sikre, at arbejdsbetingelserne for kvinder forbedres;
24. understreger, at kvinders situation i tjenesteydelsessektoren ofte er kendetegnet ved usikker beskæftigelse, lave lønninger, mangel på muligheder for almen og faglig uddannelse osv., og henviser til kvinders deltagelse i tjenesteydelsessektoren inden for rammerne af såvel traditionelle aktiviteter (uddannelse, lægehjælp og ældrepleje, sundhed, turisme, restauration) som nye brancher, der er under konstant udvikling (skønhed, underholdning); opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre ligestillingspolitikker, der beskytter og fremmer de erhvervsaktive kvinders rettigheder (pension, social sikring, videreuddannelse, karriere, ligeløn, forening af arbejds- og familieliv m.m.); anmoder især medlemsstaterne om at udvikle serviceydelser for børn og ældre for aktivt at støtte overensstemmelsen mellem familie- og arbejdslivet;

25. mener, at tidspunktet er kommet til at træffe foranstaltninger på virksomhedsniveau for at sikre en bedre repræsentation af kvinder i beslutningsprocessen og i ledelsen af såvel private som offentlige virksomheder; mener endvidere, at det er vigtigt at forbedre vilkårene for udøvelse af et selvstændigt erhverv for i højere grad at tilskynde kvinder til at vælge denne vej;
26. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til udvidelse og forbedring af kvaliteten af nabo-tjenester eller tjenesteydelser i hjemmet og træffe foranstaltninger for at sikre en ligelig fordeling af opgaverne i hjemmet mellem kvinder og mænd, hvilket også vil bidrage til at øge antallet af erhvervsaktive kvinder; mener, at medlemsstaterne bør anerkende arbejdet i hjemmet udført af tredjepart som et fulgyldigt erhverv; opfordrer især medlemsstaterne til at øge tilbuddet af børnepasningsfaciliteter og omsorgsfaciliteter for ældre med henblik på at gøre det muligt at forene familie- og arbejdslivet og understreger, at den offentlige sektor har ansvaret for kontrollen med og garantien for kvaliteten af sådanne tjenesteydelser og ansvaret for, at disse stilles til rådighed til en rimelig pris;
27. understreger, at det er påtrængende nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer bedre muligheder for, at handicappede og indvandrere kan få adgang til arbejdsmarkedet inden for tjenesteydelsessektoren, og navnlig sikrer muligheder for iværksætterkultur og skabelse af nye virksomheder; mener, at en sådan forbedring er nødvendig i lyset af de kommende behov i f.eks. plejesektoren for at øge disse gruppers deltagelse og integration på arbejdsmarkedet og i samfundet;
28. opfordrer medlemsstaterne til at tænke på det værdifulde bidrag, som en udviklet og dynamisk kooperativ tjenesteydelses- og erhvervssektor kan yde til tjenesteydelsesproduktionen;
29. opfordrer Kommissionen til at udveksle og udbrede erfaringer om god praksis i medlemsstaterne, hvad angår udviklingsformer og -muligheder for virksomheder på tjenesteydelsesområdet, såsom kollektive overenskomster i de enkelte brancher, hvad angår arbejdstagernes sociale rettigheder i tjenesten;
30. mener, at tjenesteydelsessektoren kan yde et vigtigt bidrag til målet om at fremme aktiv aldring, og opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn hertil ved gennemførelsen af dette aspekt af retningslinjerne for beskæftigelsen fra 2003;
31. opfordrer Kommissionen til for de tjenesteydelser, der falder ind under forsyningspligtigheder, systematisk at registrere de virkninger, som liberaliseringen af disse tjenesteydelser hidtil har haft, hvad angår forøgelsen af beskæftigelsen, og i hvor høj grad det er lykkedes at opfylde samfundsbehovene som helhed, så strategien for forsyningspligtighedernes fremtid kan udformes på en konsekvent måde;
32. opfordrer i betragtning af tjenesteydelseernes rolle i og bidrag til den lokale økonomi og i forbindelse med den regionale tilnærmelse og i lyset af den rolle, som den sociale økonomi spiller for indslusning og jobskabelse, medlemsstaterne til at fremme politikker for understøttelse af de konkrete brancher inden for tjenesteydelser, idet de tager hensyn til de enkelte regioners fordele og behov (geografi, miljø, infrastruktur, kultur);

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

15. januar 2004

DA

Fælles politik vedrørende fri bevægelighed for personer

Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold (KOM(2003) 323 - 2003/2156(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse (KOM(2003) 323),
- der henviser til planen for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser, som Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog den 13. juni 2002,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 21. og 22. juni 2002 i Sevilla om gradvis indførelse af en samordnet og integreret forvaltning af de ydre grænser,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2003 i Thessaloniki om udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, de ydre grænser, tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold og samarbejde med tredjelande,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 16. og 17. oktober 2003 i Bruxelles,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program for finansiel og teknisk bistand til tredjelande på migrations- og asylområdet (KOM(2003) 355) samt Parlamentets holdning af 4. december 2003 hertil¹,
- der henviser til forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) 1683/95 om ensartet udformning af visa og til forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (KOM(2003) 558),
- der henviser til forretningsordenens 47, stk. 2, og artikel 163,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A5-0419/2003),
- A. der henviser til, at bekæmpelsen af terrorisme, organiseret kriminalitet og menneske- og narkotikahandel gør den interne sikkerhed til et af EU's kerneområder,

¹ P5_TA(2003)0543.

- B. der henviser til, at resultatet af Det Europæiske Konvents arbejde tydeligt understreger Unionens rolle med hensyn til at garantere sikkerheden ud- og indadtil, ikke mindst ved hjælp af en gradvis indførelse af et integreret grænsebeskyttelsessystem ved de ydre grænser; Parlamentets rolle vil i denne sammenhæng klart blive styrket,
- C. der påpeger, at en effektiv bekæmpelse af menneskehandel, f.eks. ved at stille de personer, som tjener store penge på denne handel, til ansvar, er det første skridt i kampen mod ulovlig indvandring i EU,
- D. der henviser til, at ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse udgør et socialt problem, som ikke kun vedrører enkelte medlemsstater, men hele EU, og at der i lyset deraf skal ske fremskridt på EU-plan inden for asyl- og indvandringspolitik med henblik på at forhindre de menneskelige tragedier, der forekommer hver dag i EU,
- E. der henviser til, at enhver, der forlader sit land for at indvandre i Den Europæiske Union, i egne øjne har vigtige, ofte altafgørende, grunde til at gøre det, at vi alle under de samme økonomiske, sociale, psykologiske og følelsesmæssige omstændigheder ville gøre det samme,
- F. der henviser til, at en politik for lovlig indvandring, navnlig inden for landbrugs-, skovbrugs-, restaurations- og byggesektoren, fulgt op af en systematisk bekæmpelse af illegal beskæftigelse inden for disse sektorer, kan mindske "pull factor"-effekten i de erhvervssektorer, der er baseret på ulovlig indvandring,
- G. der henviser til, at det er særdeles vigtigt, at ofre for menneskehandel ikke betragtes som kriminelle, men som ofre for kriminalitet,
- H. der henviser til, at der som led i den vedvarende udvikling af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er brug for sammenhængende EU-foranstaltninger inden for ulovlig indvandring og grænsesikring,
- I. der henviser til, at øget kontrol ved de ydre grænser kan nedbringe omfanget af menneskesmugling og således udgør en af de præventive foranstaltninger mod menneskesmuglingsvirksomhed,
- J. der henviser til, at en fælles tilbagesendelsespolitik, forebyggende foranstaltninger ved samarbejdet med tredjelande og en integreret plan for foranstaltninger mod menneskesmuglingsvirksomhed kun kan planlægges effektivt, såfremt de følges op af en aktiv politik for lovlig indvandring og en fælles, sammenhængende asylpolitik,
- K. der henviser til, at målrettede stabiliseringsprogrammer i oprindelses- og transitlandene kan forbedre de økonomiske, politiske eller sociale forhold, som får mennesker til at udvandre,
- L. der henviser til, at øget oplysningsvirksomhed i oprindelses- og transitlandene om konsekvenserne af ulovlig indvandring i EU samt om mulighederne for lovlig indvandring kan danne modvægt til menneskesmuglernes løfter og på denne måde have en præventiv virkning på den ulovlige indvandring,

1. støtter konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Tampere, Bruxelles og Thessaloniki samt den lovgivningspakke, Kommissionen har fremlagt;

Forvaltning af de ydre grænser

2. mener, at det akutte behov for lige høje sikkerhedsstandarder langs alle ydre grænser i det udvidede EU forudsætter såvel en ansvarsdeling i forbindelse med forvaltning af særligt udsatte grænseafsnit som øget effektivitet i form af fælles handling eller koordination;
3. bekræfter sin holdning i beslutning af 15. januar 2003 om integreret forvaltning af de ydre grænser¹ hvad angår en fælles uddannelses- og videreuddannelsesplan for en fælles grænsebeskyttelse, bl.a. gennem videreuddannelsesprogrammer inden for rammerne af ARGO samt oprettelse af en europæisk højskole for ledende tjenestemænd;
4. bekræfter sin støtte til etableringen af et fællesskabsfinansieret europæisk grænsekorpset bestående af specialenheder, som efter behov og på anmodning fra medlemsstaterne vil kunne udsendes midlertidigt til risikoafsnit langs de ydre grænser til støtte for de nationale myndigheder uden dog at gribe ind i medlemsstaternes kompetencer;
5. noterer sig Kommissionens forslag om etablering af et operationelt fællesskabsorgan under Kommissionen til styrkelse af samarbejdet omkring forvaltningen af de ydre grænser; afviser etableringen af en selvstændig grænsekorpsetinstans;
6. bemærker, at etablering af et europæisk grænsevagtkorps vil kræve et nyt retsgrundlag;
7. forventer, at de nye medlemsstater anvender de EU-midler, som stilles til rådighed gennem Schengen-faciliteten, på en sådan måde, at der så hurtigt som muligt opnås Schengen-standard ved EU's nye ydre grænser;
8. understreger nødvendigheden af en ændring af Schengen-håndbogen og opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at fremlægge de nødvendige forslag;
9. er overbevist om, at grænserne bør forblive åbne for de mennesker, der flygter fra undertrykkelse og søger asyl i EU's medlemsstater; kræver, at asylpolitikkerne fuldt ud overholder Genève-konventionen om flygtnings retsstilling;

Operationelt samarbejde og udveksling af oplysninger

10. glæder sig over Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på fremlæggelse af en handlingsplan for indsamling og analyse af EF-statistikker på indvandringsområdet (KOM(2003 179); går ind for en hurtig og fuldstændig gennemførelse af handlingsplanen for statistik, således at Unionen bedre er i stand til at indsamle, udveksle og behandle oplysninger om ulovlig indvandring og navnlig handel med kvinder og børn, samtidig med at der tages hensyn til Parlamentets holdning til meddelelsen;

¹ P5_TA(2003)0013.

11. kræver, at samarbejdet mellem medlemsstaterne samt mellem medlemsstaterne og Kommissionen om ulovlig og lovlig indvandring styrkes gennem et ensrettet system til fremsendelse og analyse af data;
12. finder det nødvendigt, at også samarbejdet og udvekslingen af oplysninger med oprindelses- og transitlande styrkes og udvides;
13. støtter Kommissionens initiativer inden for asyl- og indvandringspolitikken og anmoder Rådet om at vedtage disse forslag og tage hensyn til Parlamentets beslutninger og holdninger hertil;

Asyl-, indvandrings- og tilbagesendelsespolitik

14. bekræfter, at det alene er medlemsstaterne, som fastsætter de kvalitative og kvantitative rammer vedrørende omfanget af lovlig indvandring; er ikke desto mindre overbevist om, at en fælles politik for social integrering er uomgængelig inden for et område med en fælles social, økonomisk og retlig politik;
15. understreger nødvendigheden af en overordnet, sammenhængende tilgang til en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik, der bl.a. skal omfatte:
 - tredjelandstatsborgeres muligheder for lovlig indrejse i EU under hensyntagen til modtagekapacitet og forstærket samarbejde med oprindelseslandene;
 - en EU-integrationspolitik, der tager ligeligt hensyn til rettigheder og tilsvarende forpligtelser for lovligt bosiddende tredjelandstatsborgere og værtssamfundene samt sikrer ligebehandling og ikke-diskrimination;
 - fremhævelse af bedste praksis inden for medlemsstaternes indvandrings- og integrationspolitikker;
16. understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne hurtigt træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at indføre en effektiv politik for lovlig indvandring;
17. støtter Rådets beslutning om, at medlemsstaterne offentliggør kvoter for lovlig indvandring, som vil kunne anvendes på EU-plan til en fælles forhandlingsposition ved forhandlingerne om tilbagetagelsesaftaler;
18. er overbevist om, at den altoverskyggende prioritet bør være en politik for frivillig hjemvenden, men understreger samtidig, at enhver politik fuldt ud bør respektere princippet om "non-refoulement" og retten til at søge asyl;
19. finder det nødvendigt at videreføre eksisterende tilbagetagelsesaftaler med oprindelses- og transitlande og hurtigt afslutte igangværende forhandlinger om nye aftaler;
20. er af den opfattelse, at medlemsstaternes bilaterale tilbagetagelsesaftaler med oprindelses- og transitlande så vidt muligt skal erstattes af fællesskabsaftaler;

21. er af den opfattelse, at ILO-nettet i betragtning af sin enestående viden og sine enestående forbindelser bør spille en rolle i forbindelse med en vellykket tilbagesendelse og reintegration af illegale indvandrere i deres oprindelseslande;
22. mener, at tilbagetagelsesaftaler mellem EU og tredjelande pålægger begge parter pligter, som også skal overholdes af begge parter;
23. mener, at garanti for grundlæggende rettigheder og højeste sikkerhedsstandarder, som fastlagt i relevante internationale aftaler, bør finde anvendelse ved tilbagesendelsen af ulovlige indvandrere;
24. anmoder medlemsstaterne om at sørge for, at personer, der er indrejst legalt på deres område, ikke ender i en ulovlig situation som følge af fejlagtig praksis i deres egne nationale administrationer;
25. bekræfter under henvisning til artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og til den europæiske menneskerettighedskonvention, at kollektiv udvisning er forbudt, og at ingen må udsendes, udvises eller udleveres til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling;

Indførelse af sikre dokumenter

26. noterer sig Kommissionens forslag om indførelse af biometriske identifikatorer og biometriske data i visa og opholdstilladelser for tredjelandsstatsborgere samt, i en efterfølgende fase, i pas til EU-borgere; dette må imidlertid ske med den største mulige hensyntagen til kravene om databeskyttelse;
27. opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse så hurtigt som muligt at stille oplysninger til rådighed om de langsigtede mål, de retlige og tekniske forudsætninger og de økonomiske virkninger af udviklingen af visuminformationssystemet (VIS);
28. anmoder i denne forbindelse Rådet om at sikre kontrollen med borgernes data og styrke udvikling og tilpasning af de strukturer, der muliggør denne kontrol med behandlingen af den stadig voksende datastrøm;

Oplysningsaktivitet i oprindelses- og transitlande

29. finder det nødvendigt at bekæmpe den i oprindelses- og transitlandene fremherskende opfattelse af ulovlig indvandring gennem en øget oplysningsindsats i form af kampagner, navnlig i audiovisuelle medier, der oplyser om konsekvenserne ved ulovlig indvandring samt ved afvisning af ansøgninger om opholdstilladelse eller asyl;
30. opfordrer til støtte af alle foranstaltninger, som sigter mod at styrke oplysningsarbejdet i oprindelses- og transitlandene omkring konsekvenserne af ulovlig indvandring og menneskesmuglernes aktiviteter, herunder særligt oplysningsarbejde, som gennem tv kan nå ud til et bredt publikum;

31. finder det i denne forbindelse fornuftigt også at forstærke oplysningsindsatsen omkring mulighederne for og perspektiverne ved lovlig indvandring som et reelt alternativ til ulovlig indvandring;
32. glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens ovennævnte forslag til et program for finansiel og teknisk bistand til tredjelande på migrations- og asylområdet, navnlig med hensyn til iværksættelse af oplysningskampagner om følgerne af illegal indvandring og sort arbejde i EU, opstilling i de pågældende tredjelande af en effektiv og præventiv politik i kampen mod illegal migration, herunder især kampen mod menneskehandel og migrantsmugling, samt udbredelse af oplysninger om mulighederne for at arbejde legalt i EU og om, hvilke procedurer der skal følges i den forbindelse; håber, at forordningen kan vedtages ved førstebehandlingen;

Finansielle aspekter

33. støtter Kommissionens forslag om i perioden 2004-2006 at bevilge flere støttemidler til udviklingen af VIS, gennemførelsen af et integreret tilbagesendelsesprogram og etableringen af en fælles solidarisk instans under Kommissionen til forvaltning af de ydre grænser; Parlamentet er principielt indforstået med at stille det omtalte beløb til rådighed årligt, men forventer som betingelse for sit samtykke at blive grundigt informeret og inddraget hvert år; dette betyder først og fremmest, at Parlamentet får forelagt en tilsvarende gennemsigtig oversigt;
34. glæder sig over, at den voksende betydning af det politiske mål, der består i at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, også kommer til udtryk i Den Europæiske Unions budget; understreger, at det var på høje tid; betragter en yderligere indsats i de kommende år som absolut nødvendig, navnlig i forbindelse med vedtagelsen af nye finansielle overslag for 2007;

o
o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter.

EUROPA -PARLAMENTET

SESSIONEN 2003 - 2004

UDDRAG

AF DOKUMENTET "VEDTAGNE TEKSTER"

FRA MØDET DEN

15. januar 2004

DA

Udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelse af direktiv 96/71/EF i medlemsstaterne (KOM(2003) 458 - 2003/2168(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse (KOM(2003) 458),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A5-0448/2003),
- A. der henviser til, at den frie udveksling af tjenesteydelser på det indre marked har skabt en ny form for arbejdstagermobilitet, som klart adskiller sig fra den mobilitet, der kendetegner de vandrende arbejdstagere, da den begrænser sig til midlertidigt arbejde i en anden medlemsstat end den, hvis lovgivning regulerer arbejdsforholdet,
- B. der henviser til, at direktivet finder anvendelse på tre forskellige situationer, nemlig udstationering af arbejdstagere i henhold til en aftale mellem den udstationerende virksomhed og modtageren af tjenesteydelsen, udstationering af arbejdstagere på et forretningssted eller i en virksomhed, der tilhører koncernen, og udstationering af arbejdstagere fra vikarbureauer i en brugervirksomhed, der driver virksomhed i en anden medlemsstat end vikarbureauet,
- C. der henviser til, at den frie udveksling af tjenesteydelser kan fremmes, ved at medlemsstaterne fastlægger et fælles sæt ufravigelige minimumsregler om beskyttelse af udstationerede arbejdstagere, idet de hidtidige erfaringer viser, at der i høj grad er behov for forbedringer heraf,
- D. der henviser til, at arbejdstagerne i de berørte brancher ofte er udsat for særligt farlige arbejdsbetingelser,
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser¹ indeholder et katalog over sådanne minimumsregler, som har til formål at øge retssikkerheden og gøre det muligt at fastsætte arbejdsbetingelser for arbejdstagere, som i en bestemt periode udfører et arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor lovgivning regulerer arbejdsforholdet,
- F. der henviser til, at der eksisterer grænseflader mellem direktivet og den nationale gennemførelse,

¹ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

- G. der henviser til, at forhandlingerne om vedtagelse af ovennævnte direktiv 96/71/EF varede mere end fem år (fra Kommissionens første forslag af 28. juni 1991 til den endelige vedtagelse af direktivet den 16. december 1996).
- H. der henviser til, at fristen for gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne først udløb den 16. december 1999,
- I. der henviser til, at direktiv 96/71/EF ikke vedrører social sikring,
- J. der henviser til Kommissionens afgørelse 2002/260/EF af 27. marts 2002¹, som førte til oprettelsen af en gruppe sammensat af de øverste administrative chefer med ansvar for arbejdsmarkedsrelationer. De har allerede dannet en ekspertarbejdsgruppe, der skal mødes for at drøfte problemer i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne,
- K. der henviser til, at det første møde i ekspertgruppen med repræsentanter fra de 15 medlemsstater, de 10 fremtidige medlemsstater og de tre kandidatlande fandt sted i slutningen af oktober 2003,
- L. der henviser til, at den med direktivet tilsigtede gennemførelse af grundlæggende arbejdsnormer inden for den frie udveksling af tjenesteydelser og bekæmpelse af social dumping især inden for byggebranchen og byggeservicefagene ifølge de hidtidige erfaringer ofte ikke nås i praksis;
1. mener, at direktivet fortsat er nødvendigt for at øge retssikkerheden for de udstationerede arbejdstagere og de involverede virksomheder;
 2. mener, at ikke kun den egentlige juridiske gennemførelse af direktivet, men også dets anvendelse på arbejdspladser samt kontrol med gennemførelsen er af største vigtighed for at vurdere lovgivningens effektivitet, og at dette bliver endnu vigtigere i forbindelse med udvidelsen af Unionen; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en grundig og yderligere undersøgelse heraf i samarbejde med arbejdsmarkedets parter i de mest berørte sektorer;
 3. mener, at en række problemer med hensyn til gennemførelsen af direktivet ligeledes kan løses gennem bedre informationer og tættere administrativt og operationelt samarbejde mellem de forskellige myndigheder (forvaltninger, tilsynsmyndigheder, arbejdsmarkedets parter) i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at fremlægge konkrete forslag til at styrke dette samarbejde, specielt med henblik på bekæmpelse af sort arbejde og andet misbrug;
 4. opfordrer Kommissionen til at indsamle bedre og mere konkrete oplysninger om indvirkningen af gennemførelsen på nationalt plan;
 5. opfordrer Kommissionen til at vurdere de problemer, der forårsages af de forskellige valgmuligheder, som direktivet giver mulighed for, som for eksempel:
 - a) illoyal konkurrence

¹ EFT L 91 af 6.4.2002, s. 30.

- b) forskellige sociale sikringsordninger
 - c) problemet med en klar definition af arbejdstagerstatus;
6. opfordrer Kommissionen til at undersøge konstruktive lovgivningsmæssige løsninger, som vil kunne forebygge og afskaffe den illoyale konkurrence og sociale dumping, som er forårsaget af misbrug i forbindelse med udstationering af arbejdstagere; mener desuden, at man bør undersøge muligheden for en europæisk rammelovgivning eller andre former for bestemmelser vedrørende ansvar i forbindelse med brug af underleverandører;
 7. opfordrer indtrængende Rådet til at sikre, at rammeafgåelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte letter den transnationale gennemførelse af pengebøder via et enkelt og effektivt system;
 8. opfordrer Kommissionen til at støtte ekspertgruppens arbejde og at inddrage arbejdsmarkedets parter, Europa-Parlamentet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og arbejdsmarkedets parter både på europæisk og på nationalt plan, men også på tværs af erhverv og sektorer; kræver at Parlamentet (eller dets kompetente udvalg) holdes løbende orienteret om gruppens arbejde;
 9. opfordrer til en grundig evaluering - i lyset af både den nationale og den europæiske retspraksis - af gennemførelsen af direktivet, navnlig vedrørende den praktiske fortolkning af bestemte begreber og definitioner fra direktivet (som mindsteløn, herunder overtidsbetaling, det mindste antal betalte feriedage pr. år, arbejds- og hviletid og udstationering af arbejdstagere), og af gennemførelsen af direktivet gennem kollektive aftaler og følgerne heraf for konkurrencen mellem virksomheder og arbejdstagere fra forskellige medlemsstater; opfordrer i den forbindelse til, at man i processen også ser på effekten af de løsninger, som medlemsstaterne har foreslået til at løse bestemte problemer i forbindelse med underentrepriser og ordningen med endeligt ansvar for betaling af skatter og andre bidrag;
 10. opfordrer Kommissionen til at udføre mere dybtgående forskning i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter og fremsætte forslag om forenkling og forbedring af det nuværende direktiv med henblik på at opnå en bedre gennemførelse og anvendelse af direktivet i praksis samt for bedre at kunne opfylde direktivets målsætninger (dvs. målsætningerne om fair konkurrence og overholdelse af arbejdstagernes rettigheder i EU-15 og EU-25);
 11. opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning dens tjenestegrene i overensstemmelse med ekspertgruppens anbefalinger kunne fremme de nationale myndigheders arbejde ved forbedret information, frem for alt i form af hjemmesider og oprettelse af relevante links;
 12. opfordrer Kommissionen til at se nærmere på de konsekvenser, som udvidelsen har for de 15 medlemsstater og de tiltrædende lande;
 13. opfordrer Kommissionen til at tage højde for EF-Domstolens domme og inddrage domme fra nationale domstole i analysen;

14. opfordrer Kommissionen til at fremlægge endnu en rapport fra Rådet og Parlamentet om gennemførelsen af direktivet, så snart der foreligger konkrete resultater fra ekspertgruppen, arbejdsmarkedets parter og Kommissionen, og der er gennemført foranstaltninger til et forbedret forvaltningssamarbejde, dog senest inden udgangen af 2004;
15. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 143 om migration under uværdige forhold og fremme af lige muligheder for og ligestilling af vandrende arbejdstagere med henblik på at sikre de grundlæggende menneskerettigheder for alle vandrende arbejdstagere;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt til medlemsstaternes parlamenter.